

Holocaust dagen 27 januar

Sigve Bø

Holocaust er et gresk ord som betyr brennoffer. Et brennoffer som ble tilintetgjort av de tyske nazister. 6 000 000 liv gikk tapt fordi de vestlige frie land i 1939 ble enige om ikke å ta i mot dem. I tillegg hadde England også stengt dem ute fra sitt hjemland i Palestina.

I Stavanger finnes i dag minnesmerket over 22 mennesker som ble fratatt sitt liv og sin framtid på den mest brutale måte. 26 oktober 1942 ble det utstedt arrestordre på dem. De ble anholdt og sendt Østover. Fra Oslo blir 532 mennesker i 4 døgn fraktet som stykkgoods til Stettin, hvor de blir stengt inne bak netting-gjerder til neste dag, mens snøen lavet ned over dem. Dagen etter sendes de som kveg til Auswitsch, hvor de fleste av dem ved ankomsten havner direkte i ovnene og blir smeltet som en smelter sølv og kobber og jern og tinn og bly.

Men hverken deres liv eller deres død var forgjeves.

Jeg har en god venn i Israel som heter Yitsak Shtikan, en hjemvendt jøde fra tidligere Sovjet. Han tok meg og to andre nordmenn med til Yad Vashem. Han ønsket at vi skulle se jødenes minnesmerke over deres katastrofe, Ha Shoah. Tilintetjørelsen. Men han orket ikke bli med oss inn.

Noen år senere satt vi i en rose malt stue på Dokka. Vi satt stille og så på en reportasje fra jødeutryddelsene under 2 V-krig. Yitsak snur seg mot meg med spørsmålet: «Tror du det kan skje igjen?»

For 12 år siden sa jeg nei. Jeg ville sagt det samme i dag.

For vel 70 år siden var det Europas nazister som stod for grusomhetene. I dag er det store deler av Europas akademikere, politikere, journalister og kirker som skremmer meg, ved stadig å legge press mot Israels grenser, ved å fortelle om igjen og om igjen at Israel okkuperer land, ved å forfalske både gammel og nyere jødisk historie og ved å demonisere den delen av det jødiske folket som har valgt å bosette seg i Judea og Samaria, og ikke minst ved å la virkningsbilder aktivere følelser som medfører handling, - uten å spørre etter årsak.

Press mot Israels grenser fordi de mer og mer høylydt forlanger tilbaketrekking til den grønne linjen fra 1967.

Ved å formidle okkupasjon av et geografisk område jødene ble tildelt etter 1 V-krig. San Remo-dokumentet er det eneste rettskraftige dokumentet for området inntil prinsippene i Oslo-avtalen er oppfylt.

Forfalskning av historie ved å stille spørsmålstegn ved jødenes legitime rett til Israel og Jerusalem. Ved å demonisere de jødiske innbyggerne i Judea og Samaria ved å parallellføre dem med Jihadister. Og ved å handle på respons av virkningsbilder i stedet for å søke årsak.

Den enkle retorikken skremmer meg også. Lokale og internasjonale røster forteller oss igjen og igjen at hvis bare..... Hvis bare Israel kunne..... Hvis bare okkupasjonen sluttet..... Hvis bare jødene ville slutte å undertrykke..... Hvis bare haukene i Knesset kunne slutte å plage duene i Palestina..... Hvis bare Israels politikere kunne hatt like mye vett og forstand som oss..... Hvis bare Saddam Hussein ble fjernet..... Hvis bare Nato fikk bombet Gadaffi sønder og sammen..... Hvis bare Mubarak ble stilt til ansvar for sine blodsutgytelser..... Hvis bare Assad vil gi fra seg alle sine kjemiske våpen, som aldri har vært tilgjengelige i Irak..... Hvis bare FN får kontrollere alle skipslaster inn til Libanon..... Hvis vi bare får en signatur fra Iran.....

Når jeg likevel tror at Holocaust ikke vil skje igjen er det på grunn av de menneskene som er hedret

med en minneste på Eiganes Gravlund, sammen med de omkring 6 000 000 av deres egne brødre og søstre som led samme skjebne. Ved deres død ble det dødsdømte fosteret av den jødiske nasjonen gitt nytt liv. Dødsdømt fordi hviteprotokollene nektet jødene innreise til deres eget land fra 1939 til 1946, med unntak av 10 000 pr år. Dødsdømt fordi kontroll av immigrasjonen ville sikre arabisk flertall i de styrende organer, som ville overta når engelskmennene skulle trekke seg ut.

Men nytt liv fordi disse menneskenes død medførte at deres overlevende søsken fikk sympati nok fra resten av verdens nasjoner, til at en jødisk stat kunne bli gjenfødt på israelsk jord.

Før jødene, for 2000 år siden, ble fjernet fra sitt land, hadde de fått velsignet resten av verdens befolkning med et menneskesyn og en forståelse av menneskeverd, som er blitt løftet opp og anerkjent som det eneste akseptable. Vårt moderne sivilisasjons-mantra om likhet frihet og brorskap har sitt opphav i de jødiske skrifter. Vår rettsordning og vår demokratiske forståelse har det samme opphav. Da er det kanskje ikke så underlig at det nyetablerte Israel igjen tilfører verden en rekke nye forståelser og nyeskapende ideer til menneskehetens velsignelse. Det er kanskje ikke så underlig at den gjenfødte jødiske staten står som et sivilisert fyrtårn i et mørklagt Midt-Østen.

Vi kan på denne dagen minnes et grusomt kapittel i menneskehetens historie. La oss heller ikke glemme hva disse menneskenes død har tilveiebrakt av velsignelser til våre liv og til vår evighet. La oss minnes dem med ære og bunnløs takknemlighet.